

A színházban kiderült, a költészet bárki számára lehet eseménydús, pörgő és magával ragadó, ha megfelelő a tálalás

KEDVES KÁOSZ uralkodott hétfőn a Csiky Gergely Színház versnapján: kicsit csúszó programok, örült rohangálás a színhelyek között – ám mégsem bizonyult zavarónak az összevisszaság, hiszen éppen a költészet lenne pontos és kiszámítható?

AZ ELŐTÉRBEN Mózes Balázs ötlete alapján versdinamó várta a költészet szerelmeseit, akiknek meg kellett dolgozniuk egy-egy mívés strófáért, hiszen a diktafon, melyre a teátrum színészei mondták fel kedvenc verseiket csak addig szólt, míg a hallgató

tekerte a pedálokat. Az épületben iskolás csoportok kalandoztak a – Sarkadi Kiss János ötletelte – Holt költők ligetében: nyolc színművész jelentette az átlomásokat, akik nyolc költőtől idéztek, a legnagyobb fejtörést Szvath Tamás, Rácz Panni és Grisnik Petra okozták válaszaikkal, Juhász Gyulával, Weöres Sándorral és Romhányi Józseffel. Az „akadályversenyt” a közgazdászok nyerték, megelőzve az Eötvös költészetrajongó műszakisait, s két toldis formációt.

A NAGYSZÍNPADON eközben folyamatosan hömpölygött a versfolyam, és sodort magával mindenkit, aki beült a nézőtérre.

BUGYI, ÉRTED, bugyi! – zuhant ki egy közgazdos diák az ajtón rohögve, amikor Szula László befejezte **Eörsi István** Bugyi a szélben című versét. Ebben az esetben nem állt meg az utolsó sor: forma van, nincs tartalom...

A STÚDIÓBAN sokkal komolyabb légkör uralkodott, a Polgári Casino versmondó versenyére csurig telt a nézőtér, s a Tóth Géza és Hornung Gábor vezette

zsűrinek nem kis feladatot jelentett kiválasztani a legjobb előadókat: a győzelmet végül a barcsi drávavölgyés Horváth Csenge szerezte meg, iskolatársa, Bunevác Bianka, a kaposvári katolikus gimnáziumból érkezett Varga Ákos és a barcsi széchényis Lipics Zsolt előtt.

A ZSŰRI még bőszen értékelt, amikor új csapat érkezett a stúdióba, Váradi Szabolcsék versíró workshopot indítottak, lelkes amatőrök próbálták csűrni-csavarni a szavakat, miközben a zenekar megzenésítette soraikat.

AKIK NYUGODTABB élvezetre vágytak, a büfé felé indultak, az asztalokon nagy összevisszaságban több mint hetven hazai és külföldi költő kötetét lehetett lapozgatni, míg a kivetítőn a csikys színészek mutatták be kedvenceiket. Utóbbiakat bárki közszemlére tehetné a versfalra, ahol jól megfért egymással Kosztolányi, Beney Zsuzsa, Varró Dániel, Ady és Szabó Lőrinc a falra némi elfogultsággal saját soraikat kitűző amatőrökkel. Összekötötte őket ugyanis, mint ahogy az egész napot: a költészet. **VAS A.**